

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Свиленград, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200094 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление (НП)**
№ BG31082022/1000/P8-3530 от 23.01.2023 година на Директор на
Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура”
(АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с
което на **П. Ц. П. с ЕГН ******* от с.*****, общ.*****, ул.,***
*****” №**, за нарушение на чл.179,ал.3а от ЗДвП на основание чл. 179,
а л .3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено
административно наказание „ГЛОБА” в размер на **1 800 лв.**

С Жалбата са релевираны оплаквания за незаконосъобразно издаване на
НП – в противоречие с материалноправните норми, при съществено
нарушение на административнопроизводствените правила и в разрез с целта
на закона. Подробно са посочени от процесуалния представител доводи за
отмяна на НП, а именно при съставяне на Акта не било ясно кой е извършил
процесното деяние – това не било установено и при издаване на обжалваното
НП, Актът бил с две дати на съставяне – същото било положението и в НП,
Актът бил съставен в нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, налице била
некомпетентност по отношение на актосъставителя и
административнонаказващия орган (АНО), трябвало да бъде издаден
Електронен фиш, а не НП, не било посочено точно мястото на нарушението,
липсвало точно описание на нарушението, не бил коментиран чл. 28 от
ЗАНН, неправилно бил посочен органът чрез който подлежи на обжалване
НП и т.н.

Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят **П. Ц. П.**, не се
явява. От пълномощника му адв.А. е постъпила молба в която поддържа
жалбата по изложените в нея доводи.

В съдебната фаза се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - **Директор на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ)**, редовно призван, изпраща представител – юрисконсулт, който пледира за потвърждаване на НП. Представя Писмени бележки, в които подробно аргументира тезата си за потвърждаване на НП. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Отправя възражение за прекомерност на претендираното от страна на жалбоподателя адв.възнаграждение. В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград**, редовно призвани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 31.08.2022 година, св. Г. М. Д. и св. К. К. Я. и П. Н. К. – инспектори в ТД Агенция Митници в отдел Пътни такси и разрешителен режим към ТД Митница Бургас изпълнявали служебните си задължения, когато в 09.23 часа на МП „Капитан Андреево“ на изход трасе товарни автомобили в посока България-Турция пристигнал за проверка ППС – марка „МАН ТГХ“ с рег.№ СВ 3422 НА, с обща техническа маса допустима максимална маса над 12 t. , брой оси – 5– собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, а негов лизингополучател е дружеството Дриймс Транс (видно от свидетелство за регистрация на процесното ППС) и управляван от жалбоподателя. /което обстоятелство се установява от свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели/.

След проверка в Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) (т.нар. ТОЛ система), контролният орган - св. Г. М. Д. констатира, че на дата 16.08.2022 година в 01.34 часа в извън населено място, а именно: Момково път №А-4, отсечка 89+476, включен в обхвата на платената пътна мрежа е засечено с контролно устройство с идентификатор №20382, , посоченото моторно превозно средство (МПС) ,което е било управлявано, без да има предварително закупена маршрутна карта и без да е изпълнено задължението за установяване на изминато разстояние, респ. заплащане на дължимата такса за движение по републиканската пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като са налични две снимки, на които е виден регистрационният номер на автомобила /само от едната снимка се установява номера на автомобила ясно/. От същите се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № СВ 3422 НА , датата, часа и мястото на движение и е посочен номерът на контролното устройство.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, на дата 31.08.2022 година, св. Г. М. Д. , във връзка с възложените ѝ функции, съставила против жалбоподателя и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG31082022/1000/P8-3530 от 31.08.2022г.

Това процесуално действие извършил и с участието на колегата си – св. К.

К. Я. и св.П. Н. К..

В изготвения АУАН актосъставителят сочи, че влекачът е управляван (засечен) без да има заплатена пътна такса за изминатото разстояние по платената републиканска пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която вписва за нарушена.

АУАН е предявен на жалбоподателя на дата 31.08.2022 година, който сочи в графата, касаеща възражения, че не е съгласен, тъй като устройството функционира.

АУАН е връчен срещу подпис.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

Изискана е справка за лицето управлявало процесното МПС на датата посочена в АУАН от дружеството ползвател, като в отговор на запитването е постъпило по ел.поща отговор, с приложение към него, а именно разпечатка от тахографа на МПС, видно от който водач на МПС през процесната дата е бил жалбоподателя, като в часа в който е извършено нарушението, МПС е било в движение.

След получаване на образуваната преписка, **Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)** е издал процесното НП.

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган и наложил на жалбоподателя административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв.

Обжалваното НП е редовно връчено на лично на жалбоподателя на **30.01.2023 година** по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателна преписка (АНП), с отбелязване, че е получено лично от жалбоподателя П. П.. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на **Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)** да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетите по делото Заповед № ЗАМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година на Директора на агенция Митници и Заповед № РД-11-167 от 08.02.2021 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ, Заповед № ЧР-СП-622/11.08.2022г. и Заповед № РД-11-760/19.08.2022г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ, видно от които актосъставителя има право да съставя АУАН за нарушения на ЗДвП, а Георги Атанасов Темелков е оправомощен да издава НП по ЗДвП, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП – Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед.

Служебно известно е публикуваното в ДВ бр.42 от 09.06.2015г.- Разрешение за строеж № РС-32 от 15.05.2015 година, издадено от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, относно

внедряване на система за автоматизирано събиране и анализ на данни за пътния трафик по АМ и първокласни пътища на територията на Република България, т.е. за извършване на строително-монтажни работи – автоматичните устройства, записващи пътния трафик се разполагат върху типови стоманени рамки, като в тази насока са и ангажираните от страна на АНО писмени доказателства в частност цитираното Разрешение за строеж.

Ангажирани от страна на АНО са и доказателства относно списък с рамки и съдилища; писмо с което са изискали доказателства относно извършителя на нарушението от дружеството ползвател на процесното ППС за датата на нарушението, становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ НТУ, както и доказателства за ел системата за пътното таксуване.

От страна на жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото-регистрация част първа на процесното МПС, тристранен договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на пътни такси, сключен с „А1 България“ ЕАД и „Интелигентни трафик системи“ АД, ведно с приложенията към него, фактура №0454559274 от 03.09.2022 за заплатени ТОЛ такси от 01.08.2022г. до 31.08.2022г., фактура №0454559102 от 03.09.2022 за заплатени ТОЛ такси от 01.08.2022г. до 31.08.2022г., платежно нареждане от 12.09.2022г. и трудов договор с П. П. с „Дрийм Транс“ ЕООД.

Видно от писмо с изх. №11- 00- 1397/22.02.2023г. на АНО се установява, че АНО не е установил плащане на 80 % от стойността на наложеното адм.наказание глоба от страна на нарушителя.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, свидетели – Г. М. Д. и св.К. К. Я. и П. Н. К.. Част от писмените доказателствени източници по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи.

С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на Г. М. Д. и св.К. К. Я. и П. Н. К., които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява посочените свидетели да има личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават от насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания на двамата свидетели са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП и в другите документи, налични по делото. Ето защо, според Съда показанията на посочените свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

В подкрепа на тези свидетелски показания, в частност, че на посочената в АУАН и НП дата именно жалбоподателя е управлявал процесното МПС, се установява и от приобщения по делото разпечатка от тахографа на МПС, предоставена от дружеството ползвател на процесното МПС.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП и представени по делото, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Съдът кредитира и представените от страна на жалбоподателя и представените от АНО документи, тъй като не са в противоречие с другите събрани по делото доказателства, които се кредитират.

*Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира от следните **правни изводи**:*

Жалбата е процесуално **допустима** – подадена е в срок и от надлежното лице.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за **основателна** по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

В конкретния случай описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, а е посочена като нарушена санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Т.е. за описателното в НП нарушение следва да бъде посочена нарушената материалноправна норма, за да бъде ясно на нарушителя, това с кои свои действия коя норма на закона е нарушил. Задължение на органа е съобразно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН да посочи законните разпоредби, които виновно са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено.

Иначе казано описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, която да съответства на вменените на жалбоподателя факти. Изложеното представлява съществено нарушение на процесуалните правила и обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт и основание за неговата отмяна на процесуално основание. Привлеченият към административнонаказателната отговорност следва да знае всички факти, които наказващият орган възвежда като обосноваващи обективната страна на състав на нарушение, като тези факти следва да бъдат в логическо и правно единство с конкретна разпоредба на закона.

В административнонаказателното производство не е познат института на фактическа, техническа, явна или очевидна грешка и е напълно недопустимо съществуването на такава, когато се касае за правна квалификация, явяваща се задължителен съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизит на същия акт. Извеждането на правната квалификация от други налични по делото документи е недопустимо, като в противен случай би се стигнало до хипотеза, в която по тълкувателен път да се извличат изводите на АНО.

В случая не би могло да се приложи разяснението, дадено в цитираното в Писмените бележки на процесуалния представител на АНО, Тълкувателно решение, тъй като като нарушена е посочена санкционната норма и не може да се преквалифицира деянието поради липсата на посочена материалноправна разпоредба.

Констатираното съставлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП като незаконосъобразно поради допуснато съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо жалбоподателя следва да отпадне като НП бъде отменено като незаконосъобразно.

Налице е и нарушение, свързано с описание на инкриминираното нарушение, което е също самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП, тъй като е съществено, довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Изискванията относно съдържанието на НП са императивни, тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото да знае точно какво административно нарушение се вменява за извършено, за да може да организира защитата си в пълен обем. Непълнотите в съдържанието му не могат да се санират в хода на съдебното производство, поради което съставляват съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът няма правомощието да изменя описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, тъй като това би довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Налагането на административни наказания засяга пряко личната сфера на наказаното лице, с оглед на което следва АНО да бъде стриктен, точен и да подхожда с изключителна прецизност при изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

В случая лицето е санкционирано за деяние, извършено на АМ 4, при км. 89+476, и същевременно в НП се препраща към Решение № 101/20.02.2020 година на Министерския съвет, но при преглед на това Решение не може да се стигне до извод за който точно ТОЛ сигмент става дума, тъй като ТОЛ сигмент, означен като „км. 89+476” липсва в това Решение.

По този начин посоченото обстоятелство, свързано с мястото на нарушението, остава неясно за наказания водач и той не може да организира своята защита срещу правните изводи на АНО, които са направени върху неизвестни или неясни за водача фактически обстоятелства. Всяко несъвършенство в тази връзка ограничава правото на защита на наказаното лице и представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Иначе казано нарушението, включително досежно мястото, следва да е ясно и точно индивидуализирано на базата на наличните в преписката доказателства, което в настоящия случай не е така. НП представлява юрисдикционен акт, като за наказания и за Съда следва да бъдат ясни всички елементи от състава на нарушението. Неяснота не може да бъде заместена от

посочването в друг документ, който дори не е упоменат в обжалвания акт, респ. неяснотата не може да бъде изяснено едва в открито съдебно заседание.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно поради допуснато съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо жалбоподателя следва да отпадне.

Поради изложеното, обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно на това самостоятелно основание (извън посоченото в т. 1 от настоящото изложение).

В случай, че не се възприеме изложеното от Съда, касаещо отмяна на НП, то се излагат следните доводи:

Съдът би приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Спазени биха били предвидената форма и процесуален ред. Самото нарушение Съдът би приел, че е описано точно и ясно. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Спазена би била административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП. Налице би било съответствие между описаната фактическа обстановка и нарушената правна норма и съответно наведеното в тази насока възражение в Жалбата би било неоснователно.

Предвид изложеното биха липсвали предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице.

С измененията на [ЗДвП](#) и [ЗП](#) (ДВ, брой 105/2018 година) е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при който се въвежда смесена система за таксуване на различните категории ППС с такси на база време (винетна такса) и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси. В [чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП](#) е предвидено, че всички ППС с обща технически допустима максимална маса над 3.5 t заплащат такса за изминато разстояние по платената пътна мрежа като заплащането дава право на ППС, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

ТОЛ системата представлява съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории ППС на база време и на база изминато разстояние, като тази система не представлява автоматизирано техническо средство, поради което за нея не съществува изискване за сертифициране и одобрение от Българския институт по метрология (БИМ), т.е. тя не е обект на проверка от БИМ, тъй като не съществува такова законово изискване. Не е предвидено също така системата и нейните компоненти да са преминали проверка по Закона за измерванията.

Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, процесното ППС е категория N3, т.е. МПС, проектирано и конструирано основно за превоз на товари с технически допустима маса над 12 t - видно от свидетелството за регистрация на МПС, технически допустимата максимална маса е 18 000 кг. и

за него се дължи такса за изминато разстояние по платената пътна мрежа.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства би се установило, че процесното ППС е било управлявано от жалбоподателя (видно от доказателствата приложени по АНПР, в частност разпечатка от тахографа на МПС за процесния ден) и се е движил на посочения в АУАН и в НП участък от пътя на 16.08.2022 година в 01.34.49 часа и че за него не е била заплатена дължимата такса за изминато разстояние, тъй като не са изпълнени задълженията за установяване на изминатото разстояние и няма закупена маршрутна карта (в подкрепа на изложеното би било и Становището, представено от процесуалния представител на АНО); както и че автомобилът и пътят, по който се е движил, попадат в категорията, за която се дължи пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, т.е. се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – пътна такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 101 на Министерския съвет от 20.02.2020 година за приемане на Списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса.

За извършеното административно нарушение е бил генериран запис от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, ведно със снимков материал (видеозапис), представляващ надлежно и годно веществен доказателствено средство в административнонаказателния процес.

Правилно би било посочено в АУАН и НП и мястото на извършване на нарушението - АМ 4, при км. 89+476, обсъдено във връзка с представеното в открито съдебно заседание Становище на НТУ, за който път се събира такса за ползване на пътната инфраструктура, т.е. Съдът би приел, че така формулирано напълно би покрило критериите за описание на мястото на извършване на нарушението. Съдът би приел, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност.

Фактът, че за процесното ППС има сключен Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на пътни такси, не би променил горните изводи на Съда, тъй като не се носи отговорност когато задълженията за плащане на дължимата такса са изпълнени, а не когато има сключен Договор за заплащането им от трето лице – ето защо наведеното в тази насока възражение в Жалбата би било неоснователно.

Осъществено от жалбоподателя деяние във форма на бездействие би било съставомерно и по субективен признак, извършено виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят като водач на МПС с технически допустима маса над 12 t, който го управлява по пътища, попадащи в обхвата на платената пътна мрежа е бил длъжен и е следвало да знае изискването и задължението за заплащане на такса за изминато разстояние.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от Допълнителната разпоредба на ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкции на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не би съставлявало процесуално нарушение. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административното нарушение, Съдът би приел, че процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай. И това би

било така поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат. От друга страна извършеното деяние засяга обществените отношения, свързани с поддръжката и ремонта на републиканската пътна мрежа. Във всички случаи с е нарушава установения ред на държавно управление. Задължението за заплащане на такса при използване на платената пътна мрежа важи еднакво спрямо всички водачи на МПС, движещи се по републиканските пътища и е императивно, поради което неспазването му не би могло да бъде подведено под хипотезата на маловажен случай. Отделно от това съгласно чл. 189з от ЗДвП за нарушения по този закон не се прилага чл. 28 от ЗАНН.

Горните изводи на Съда не биха се променили предвид наличието на доказателства за заплатена за месец август 2022г. тол такса за ползването на пътната мрежа.

Административното наказание би било правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочения размер. Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не би съществувала, предвид фиксирания размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона би липсвало основание за определянето му под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание, Съдът би намерил за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение ,а от страна на жалбоподателя в общ размер на 720лева –адв.възнаграждение с изплатено ДДС.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателят за присъждане на разноски по делото се явява основателно и следва да бъде уважено ,но от страна на АНО се отправя възражение за прекомерност на адв.възнаграждение.

Основанието по чл. 78, ал. 5 от ГПК за намаляне размера на заплатеното адвокатско възнаграждение се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. В този ред на мисли е **основателно** искането на АНО, направено на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, за намаляне размера на адвокатския хонорар, заплатен от жалбоподател. Посочената разпоредба от ГПК препраща към чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗА). Според чл. 36 от ЗА, размерът на възнаграждението се определя в Договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Според така направената препратка към Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният (нормативният) размер, определен в чл. 18, ал. 2, вр.чл. 7, ал. 2, т. 2 е 400

лв.+10% за горницата над 1000 лв. или в случая **480,00лева+96лева ДДС или общо -576лева**. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на адвоката по това дело се състои в явяване в написване на Жалба,написване на молби по делото, т.е. е налице не съответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права и Съдът счита, че в съответствие с т. 3 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 година, постановено по тълкувателно дело № 6 по описа за 2012 година на ОС на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, следва да намали подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение поради прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, доколкото се претендира над минималния такъв,към момента на подписване на договора за правна защита, а именно размера следва да бъде редуциран до минимално предвидения, а именно **576лева**.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 1 вр с ал. 3,т.1 и т.2 от ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като неправилно и незаконосъобразно **Наказателно постановление (НП) №BG31082022/1000/P8-3530 от 23.01.2023 година** на Директор на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на **П. Ц. П. с ЕГН ***** от с.****, общ.*****, ул.,*** *****” №****, за нарушение на чл.179,ал.3а от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на **1 800 лв.**

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1, от ЗАНН, Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството адрес: град София, бул.,„Македония” № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на **П. Ц. П. с ЕГН ***** от с.****, общ.*****, ул.,*** *****” №****, сумата от **576 лв.**, представляваща направените разноски за адвокатско възнаграждение по **АНД №94/2023 година** по описа на Районен съд – Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____